

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1124/2007

av den 28 september 2007

om ändring av förordning (EG) nr 367/2006 rörande införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalofilm (PET-film) med ursprung i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

”företaget”) var 7 %. Den ursprungliga undersökningsperioden var den 1 oktober 1997–30 september 1998.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

- (2) Efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i grundförordningen bibehöll rådet genom förordning (EG) nr 367/2006 ⁽⁴⁾ den slutliga utjämningstull som infördes genom förordning (EG) nr 2597/1999 på import av PET-film med ursprung i Indien. Översynsperioden var den 1 oktober 2003–30 september 2004.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad ”grundförordningen”), särskilt artikel 19,

- (3) Genom rådets förordning (EG) nr 1288/2006, som antogs efter en interimsoversyn av subventioneringen till en annan indisk PET-filmtillverkare, Garware Polyester Limited (nedan kallad ”Garware”), ändrade rådet den slutgiltiga utjämningstull som hade fastställts för Garware i förordning (EG) nr 367/2006.

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

II Inledande på eget initiativ av en partiell interimsoversyn

A. FÖRFARANDE

I Tidigare undersökning och gällande åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 2597/1999 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalofilm (PET-film) enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90 med ursprung i Indien (nedan kallad ”berörd produkt”). Den undersökning som ledde fram till antagandet av förordningen kallas nedan ”den ursprungliga undersökningen”. Åtgärderna infördes i form av en värdetull på mellan 3,8 % och 19,1 % på import från individuellt namngivna exportörer och en övrig tull på 19,1 % på import av produkten från alla andra företag. Den utjämningstull som infördes för PET-film tillverkad och exporterad av Jindal Poly Films Limited, tidigare känt som Jindal Polyester Ltd ⁽³⁾, (nedan kallat ”Jindal” eller

- (4) Kommissionen hade *prima facie*-bevisning som tydde på att Jindal åtnjöt högre nivåer av subventionering än vad som hade konstaterats i den ursprungliga undersökningen och på att förändringen till dessa högre nivåer var av bestående karaktär.

III Undersökning

- (5) Efter samråd med rådgivande kommittén bestämde kommissionen därför att inleda en partiell interimsoversyn på eget initiativ i enlighet med artikel 19 i grundförordningen, varvid översynen skulle begränsas till att gälla subventioner till Jindal och inriktas på att bedöma om de gällande utjämningsåtgärderna borde bibehållas, upphävas eller ändras. Den 2 augusti 2006 tillkännagav kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁵⁾ att en sådan översyn skulle inledas.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 316, 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 297, 2.12.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT L 68, 8.3.2006, s. 15. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1288/2006 (EUT L 236, 31.8.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 180, 2.8.2006, s. 90.

- (6) Undersökningen omfattade perioden (nedan kallad "översynsperioden") den 1 april 2005–31 mars 2006.
- (7) Kommissionen underrättade officiellt Jindal, Indiens myndigheter och Du Pont Tejin Films, Luxemburg, Mitsubishi Polyester Film, Tyskland, Toray Plastics Europe, Frankrike, och Nuroll, Italien, vilka svarar för merparten av PET-filmsproduktionen i EU (nedan kallad "gemenskapsindustrin"), om att en partiell interimsoversyn hade inletts. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande, skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (8) För att kommissionen skulle få de uppgifter som den ansåg nödvändiga för sin undersökning sände den ett frågeformulär till Jindal, som visade sin samarbetsvilja genom att besvara frågeformuläret. Ett kontrollbesök genomfördes på plats hos Jindal i Indien.
- (9) Jindal, de indiska myndigheterna och gemenskapsindustrin informerades om de viktigaste undersökningsresultaten och gavs tillfälle att lämna synpunkter. Från Jindal inkom synpunkter som behandlas nedan. De indiska myndigheterna lämnade inga synpunkter.
- v) Systemet med befrielse från skatt på exportinkomst
- vi) Exportkreditsystemet
- vii) Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial
- (12) Systemen i punkt i–iv och vii grundar sig på utrikeshandelslagen (*Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992*) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992 (nedan kallad "utrikeshandelslagen"). Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska myndigheterna att göra tillkännagivanden inom ramen för export- och importpolitiken. En flerårsplan för indisk utrikeshandelspolitik över perioden den 1 september 2004–31 mars 2009, som följde på den tidigare export- och importpolitiken (EXIM), offentliggjordes av de indiska myndigheterna (FTP 2004–2009). Dessutom har de indiska myndigheterna publicerat en handbok för förfaranden för utrikeshandelspolitiken 2004–2009 (HOP I 2004–2009) som uppdateras regelbundet ⁽¹⁾.
- (13) Systemet med befrielse från skatt på exportinkomst i punkt v ovan grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (*Finance Act*).

B. DEN BERÖRDA PRODUKTEN

- (10) Den produkt som berörs är polyetentereftalatfilm (PET-film) med ursprung i Indien, som vanligtvis klassificeras enligt KN-nummer ex 3920 62 19 och ex 3920 62 90, enligt definitionen i den ursprungliga undersökningen.

C. SUBVENTIONER

I Inledning

- (11) På grundval av de tillgängliga uppgifterna och svaret på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innefatta subventioner:

a) Landsomfattande system

- i) Systemet med förhandslicenser

- ii) Tullkreditsystemet

- iii) Systemet för exportorienterade företag/systemet för särskilda ekonomiska zoner

- iv) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

b) Regionala system

- (15) På grundval av de tillgängliga uppgifterna och svaret på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen delstaten Maharashtra's stimulanssystem som infördes 1993. Detta system grundar sig på resolutioner från Maharashtra's ministerium för industri-, energi- och arbetskraftsfrågor.

II Landsomfattande system

1. Systemet med förhandslicenser

a) Rättslig grund

- (16) Systemet med förhandslicenser beskrivs närmare i punkterna 4.1.3–4.1.14 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009 och i kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken (HOP I 2004–2009). Systemet ersattes i april 2006, dvs. efter översynsperiodens utgång, av systemet med förhandstillstånd. Detta förefaller dock främst vara en skillnad i beteckning. Analysen nedan behandlar systemet med förhandslicenser som gällde under översynsperioden.

⁽¹⁾ Tillkännagivande nr 1 (RE-2006)/2004–2009 av den 7 april 2006 från Indiens handels- och industriministerium.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

- (17) Systemet med förhandslicenser består av sex delsystem. Delsystemen skiljer sig åt bland annat när det gäller kriterier för behörighet. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som "har anknytning till" stödjande tillverkare har tillgång till förhandslicenser för fysisk export och förhandslicenser för årligt behov. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandslicenser för leverans likställd med export. Tillverkande exportörer som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandslicenser för mellanliggande leverans. Slutligen har mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer rätt till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs. Av de sex delsystemen använde Jindal bara de fyra första under översynsperioden, så beskrivningen nedan inskränker sig till dem.

c) *Praktiskt genomförande*

- (18) En förhandslicens kan utfärdas i fråga om följande:

- i) *Fysisk export*: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med "fysisk" i detta avseende avses att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten inbegripet typen av exportprodukt.
- ii) *Årligt behov*: Denna typ av licens är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som skall användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.
- iii) *Leverans likställd med export*: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som skall säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009. Enligt Indiens myndigheter avses med leverans som är likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorien-

terat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.

- iv) *Mellanliggande leverans*: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda bestämd exportprodukt och delar upp produktionsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören tillverkar den mellanliggande produkten. Denne kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få en förhandslicens för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför produktionen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

- (19) Som angavs ovan använde Jindal systemet med förhandslicenser under översynsperioden. Närmare bestämt använde företaget de fyra delsystem som anges ovan i punkt i–iv.
- (20) För att det skall vara möjligt för Indiens myndigheter att företa kontroller har en licensinnehavare rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av importerade varor per licens (se kapitel 4.30 i förfarandehandboken, HOP I 2004–2009) (nedan kallat "register över förbrukning"). Kontrollen visade att företaget inte för ett sådant register över förbrukning på ett korrekt sätt, dvs. det visar inte på sambandet mellan insatsvarorna och slutlig destination för den resulterande produkten, vilket krävs enligt de indiska myndigheternas förfarande, och detta trots att företaget inte säljer de resulterande produkterna enbart på export utan också på hemmamarknaden.
- (21) När det gäller de delsystem som avses i punkt i och iii ovan fastställer Indiens myndigheter värdet och volymen av både den tillåtna importmängden och exportskyldigheten (inklusive leverans likställd med export), och dessa dokumenteras på licensen. Dessutom skall myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena dokumentera transaktionerna i licensen. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och offentliggörs i förfarandehandboken 2004–2009, band II. Standardnormerna för input/output när det gäller PET-film och PET-flingor, en intermediär produkt, reviderades nedåt i oktober 2005.
- (22) När det gäller delsystemet i punkt iii konstateras att de med export likställda leveranser som krävdes för att uppfylla åtagandet enligt systemet med förhandslicenser huvudsakligen var företagsintern handel, dvs. en Jindal-enhet (inte någon separat rättslig enhet) som tillverkade PET-flingor sålde dem till Jindals exportföretag för produktion av PET-film i ett senare led. Importen av råvaror sköttes av det företag som tillverkade den intermediära produkten (PET-flingor). Med andra ord betraktas inhemsk försäljning som export inom delsystemet enligt punkt iii.

- (23) När det gäller delsystemet i punkt iv dras insatsvaror som Jindal har köpt på hemmamarknaden av från Jindals förhandslicens och en intermediär förhandslicens utfärdas till den inhemska leverantören. Innehavaren av den intermediära förhandslicensen kan importera de varor tullfritt som behövs för att tillverka den produkt som man därefter tillhandahåller Jindal som råvara för tillverkning av den berörda produkten.
- (24) I fråga om delsystemet i punkt ii enligt ovan (förhandslicenser för årligt behov) anges på licensen endast värdet av den tillåtna importmängden. Licensinnehavaren är skyldig att bibehålla sambandet mellan importerade insatsvaror och den resulterande produkten (punkt 4.24A c i handboken för förfaranden 2004–2009, band I).
- (25) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter licensens utfärdande (18 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera, dvs. sammanlagt 30 månader).
- (26) Kontrollen visade att företagets grad av förbrukning av det viktigaste råmaterialet för att tillverka ett kilo PET-film (viss variation beroende på PET-filmens kvalitet), som även rapporterades i registret över förbrukning, var lägre än den motsvarande standardnormen för input/output. Det var uppenbart så med hänsyn till den gamla standardnormen för input/output vid tillverkning av PET-film och PET-flingor och, i något mindre grad, gällde detta även för den reviderade standardnorm för input/output som trädde i kraft september 2005, dvs. under översynsperioden. Detta innebär att Jindal i enlighet med standardnormen för input/output fick importera tullfritt en större mängd råmaterial än vad företaget faktiskt behövde för sin tillverkning. Därmed blev registret över den faktiska förbrukningen det avgörande kontrollverktyget, vilket överensstämmer med den indiska utrikeshandelspolitiken 2004–2009. Men registret har hitintills varken förts ordentligt eller inspekterats av de indiska myndigheterna. Företaget gjorde gällande att Indiens myndigheter skulle komma att justera den överskjutande förmånen när licenserna upphör att gälla, dvs. 30 månader från utfärdandet av licensen, eftersom det är praxis att utnyttja de två förlängningarna på sex månader vardera. Detta påstående kunde dock inte kontrolleras, eftersom ingen licens som Jindal använder har förbrukats än.
- (27) De ändringar när det gäller förvaltningen av utrikeshandelspolitiken 2004–2009 som började gälla hösten 2005 (obligatorisk inlämning av förbrukningsregister till de indiska myndigheterna i samband med inlösen av licensen) har ännu inte tillämpats på Jindal. Det gick därför inte i detta skede att kontrollera om den nya bestämmelsen hade genomförts.
- d) *Slutsatser*
- (28) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen, eftersom tullavgifter på import som annars skulle ha krävts in efterskänks, vilket är ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att Jindal beviljas en förmån som förbättrar dess likviditet.
- (29) De fyra delsystem som Jindal använder (dvs. de som anges ovan i punkt i–iv) är uppenbarligen rättsligt sett knutna till exportresultat och anses följaktligen vara selektiva och utjämningsbara enligt artikel 3.4 a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera. Detta gäller naturligtvis delsystemen enligt punkt i, ii och iv, men även systemet med leveranser likställda med export svarar mot det kravet i detta fall, eftersom leverans till ett exportorienterat företag ytterst syftar till faktisk export.
- (30) Inget av de delsystem som använts i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Delsystemen uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter tillämpade inte något effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output för den berörda produkten var inte tillräckligt exakta. Standardnormerna kan inte i sig själva betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dessa överdrivet generösa standardnormer inte gör det möjligt för Indiens myndigheter att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Indiens myndigheter utför inte heller någon effektiv kontroll baserad på ett riktigt register över förbrukning.

- (31) I sina kommentarer efter meddelandet av uppgifter vidhöll företaget att det för ett korrekt förbrukningsregister och att ett riktigt kontrollsystem därmed existerar i överensstämmelse med bilaga II i grundförordningen. Företaget hävdade vidare att systemet med förhandslicenser fungerar som ett restitutionssystem som tillåter substitution, dvs. tullfri import av insatsvaror får användas till att producera varor som säljs på hemmamarknaden, under förutsättning att de tullfria insatsvarorna antingen direkt eller genom substitution förbrukas i produktion av varor som därefter exporteras inom rimlig tid. Men även om företaget för ett register över förbrukningen av råvaror för att tillverka en viss mängd av den berörda produkten, saknade det ett system som gör det möjligt att kontrollera vilka insatsvaror som används för produktion på export och i vilken mängd, något som det skulle ha gjort enligt dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009 (bilaga 23) och enligt avsnitt II.4 i bilaga II i grundförordningen. Det har vidare inget system som tillåter kontroll av att den mängd insatsvaror som ligger till grund för ansökan om restitution inte är större än mängden av motsvarande export enligt vad som anges i avsnitt II.2 i bilaga III. I föreliggande fall bibehålls uppfattningen, efter noggrant övervägande, att det saknas samband mellan den förbrukade tullfria importen och den exporterade produkten, och att det därför inte finns något riktigt kontrollsystem.
- (32) Delsystemen är således utjämningsbara.
- e) *Beräkning av subventionens storlek*
- (33) Subventionens storlek beräknades på följande sätt. Täljaren är de sammanlagda uteblivna tullavgifterna på importen (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på varor som har importerats enligt delsystemen i punkt i–iii och som får importeras via den mellanliggande tillverkaren, medan, när det gäller delsystemet i punkt iv, täljaren är de sammanlagda uteblivna tullavgifterna på de insatsvaror som har använts för att tillverka den berörda produkten under översynsperioden.
- (34) I sina kommentarer efter meddelandet om uppgifter hävdade företaget att tullavgifterna för råvaror som behövs för att tillverka PET-film har sjunkit från 15 % till 7,5 % från mars 2006, dvs. efter utgången av översynsperioden, och begärde att kommissionen skulle ta hänsyn till förändringen vid beräkningen av storleken på subventionen inom ramen för systemet med förhandslicenser. Omständigheter som inträffat efter översynsperioden har visserligen någon gång tagits med i beräkningen, men bara om de är exceptionella och det förefaller inte vara fallet här. I enlighet med artikel 5 och artikel 11.1 i grundförordningen måste begäran därför avslås.
- (35) Företaget hävdade vidare i sina kommentarer efter meddelandet om uppgifter att förmånen enligt delsystemet i punkt iv egentligen var prisskillnaden mellan vanliga inköp av insatsvaror på hemmamarknaden och inköp av insatsvaror mot avdrag från förhandslicensen och presterade vissa beräkningar, men utan några bevis, till stöd för detta. Men förmånen beräknas på grundval av den uteblivna tullavgiften i licensen, eftersom beslutet att sälja eller köpa till ett visst pris är ett rent affärsbeslut och inte påverkar storleken på icke inbetald tull. Denna begäran inkom i vilket fall som helst för första gången efter meddelandet om uppgifter och den avslogs, eftersom kommissionen inte hade någon möjlighet att kontrollera den.
- (36) I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen gjordes avdrag för sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventionerna från subventionsbeloppen i de fall väl underbyggda ansökningar om detta hade lämnats in. Hela beloppet utebliven importtull tas som täljare och inte den allt för stora eftergiften/befrielsen, som företaget begärde, eftersom systemet med förhandslicenser inte uppfyller de krav som fastställs i bilaga II i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen utgörs nämnaren av exportomsättningen under översynsperioden. Företaget hävdade att de med export likställda leveranserna borde räknas in i företagets sammanlagda exportomsättning under översynsperioden. Men, eftersom den försäljningen inte är egentlig export utan försäljning till hemmamarknaden, kan den inte klassas som export, och därför inkluderades den inte i den sammanlagda exportomsättningen.
- (37) Den subventionsnivå som fastställts för systemet med förhandslicenser är 14,68 %.
- ## 2. Tullkreditsystemet
- a) *Rättslig grund*
- (38) Tullkreditsystemet beskrivs i punkt 4.3 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009.
- b) *Stödberättigade företag och verksamheter*
- (39) Jindal befanns inte använda tullkreditsystemet under översynsperioden, och det är därför inte nödvändigt att undersöka om detta system bör utjämnas.
- ## 3. Systemet med exportorienterade företag/systemet med särskilda ekonomiska zoner
- a) *Rättslig grund*
- (40) En beskrivning av systemen finns i kapitel 6 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009, i förfarandehandboken 2004–2009, band I (exportorienterade företag), i lagen om särskilda ekonomiska zoner, 2005, och därtill kopplade regler (särskilda ekonomiska zoner).

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (41) Med undantag av rena handelsföretag kan alla företag som åtar sig att exportera en del av sin produktion av varor eller tjänster inrättas inom ramen för systemet för exportorienterade företag eller systemet för särskilda ekonomiska zoner. Det konstaterades att Jindal hade deltagit i systemet för exportorienterade företag, men inte i det för särskilda ekonomiska zoner, under översynsperioden och därför behandlas endast systemet för exportorienterade företag.

c) Praktiskt genomförande

- (42) Ett exportorienterat företag kan etableras var som helst i Indien. Systemet för exportorienterade företag utgör ett komplement till systemet för särskilda ekonomiska zoner.
- (43) En ansökan om status som ett exportorienterat företag måste innehålla uppgifter om bl.a. planerade produktionsvolym, prognostiserat exportvärde, importbehov och behov på den inhemska marknaden för de kommande fem åren. Om myndigheterna godkänner företagets ansökan, underrättas företaget om villkoren för godkännandet. Godkännandet som ett företag enligt systemet för exportorienterade företag gäller i fem år och kan därefter förlängas.
- (44) En mycket viktig skyldighet för ett exportorienterat företag är enligt dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009 att uppnå nettointkomster i utländsk valuta, dvs. att företaget under en referensperiod (5 år) uppnår ett totalt exportvärde som är högre än det totala värdet av importerade varor.
- (45) Ett exportorienterat företag är berättigat till följande förmåner:
- i) Befrielse från importtullar på alla typer av varor (bl.a. kapitalvaror, råvaror och förbrukningsvaror) som behövs för tillverkning eller bearbetning eller i samband därmed.
 - ii) Befrielse från punktskatter på varor som köpts på den inhemska marknaden.
 - iii) Återbetalning av statlig omsättningsskatt som betalats för varor som köpts på den inhemska marknaden.
 - iv) Möjlighet att sälja högst 50 % av fob-värdet av exporten på hemmamarknaden, det s.k. inre tullområdet (*domestic tariff area*), mot betalning av förmånliga tullavgifter.
 - v) Befrielse från inkomstskatt som normalt är tillämplig på vinst av exportförsäljning i enlighet med avsnitt 10B i lagen om inkomstskatt, under en period av tio

år efter inledandet av verksamhet, dock inte längre än till 2010.

- vi) Möjlighet till 100 % utländskt ägande av det egna kapitalet.

- (46) Företag som omfattas av dessa system bedriver verksamhet under övervakning av tulltjänstemän i enlighet med avsnitt 65 i tullagen (*Customs Act*). Exportorienterade företag är rättsligt förpliktade att hålla bokföring i specificerad form över all import, över förbrukningen och användningen av alla importerade material och över all export. Dessa räkenskaper skall lämnas in regelbundet till de behöriga myndigheterna i form av kvartals- och årsvisa lägesrapporter. Enligt punkt 6.11.2 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009 är ett exportorienterat företag emellertid aldrig skyldigt att påvisa sambandet mellan varje enskild importsändning och företagets export, överföringar till andra enheter, försäljning på hemmamarknaden eller kvarvarande lager.

- (47) Produkter som sålts på den inhemska marknaden avsänds och registreras genom egenhändigt intygande. Ett exportorienterat företags avsändning av exportprodukter övervakas av en tull- och punktskattetjänsteman som är permanent stationerad i företaget.

- (48) Jindal använde systemet med exportorienterade företag för att tullfritt importera kapitalvaror och för att få återbetalning av den statliga omsättningsskatt som betalats för lokalt förvärvade varor. Det utnyttjade inte befrielsen från importtullar på råvaror, eftersom det exportorienterade företaget använder PET-flingor som råvaror för att tillverka PET-film. Detta PET-granulat tillverkas i en annan företagsintern enhet av råvaror som köps in enligt systemet med förhandslicenser.

d) Slutsatser om exportorienterade företag

- (49) Ett exportorienterat företags befrielse från två typer av importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) samt återbetalningen av statlig omsättningsskatt utgör finansiella bidrag från Indiens myndigheter enligt artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Statliga intäkter som skulle ha uppstått i avsaknad av detta system uteblir, vilket vidare innebär att det exportorienterade företaget får en förmån i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, eftersom det förbättrar sin likviditet.

- (50) Befrielsen från grundläggande tull och särskild tilläggstull och återbetalningen av omsättningsskatt utgör således subventioner enligt artikel 2 i grundförordningen. De är rättsligt knutna till exportresultatet och betraktas därför på grundval av artikel 3.4 a i grundförordningen som selektiva och utjämningsbara. Ett exportorienterat företags exportmål enligt punkt 6.1 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009 är ett nödvändigt villkor för att erhålla förmånerna.

(51) Vidare bekräftades det att Indiens myndigheter inte tillämpade ett effektivt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att kunna avgöra om tull- eller omsättnings-skattebefriade insatsvaror förbrukades vid tillverkningen av exportprodukten och i så fall i vilka mängder (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Tullbefrielse för kapitalvaror är hur som helst inte något godkänt restitutionssystem, eftersom kapitalvaror inte förbrukas i tillverkningen.

(52) Indiens myndigheter företog inte heller några ytterligare granskningar som grundade sig på de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen), och de kunde inte heller påvisa att det inte förekom en alltför stor eftergift av tullar.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

(53) Den utjämningsbara förmånen motsvarar således befrielsen från samtliga importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) som normalt är tillämpliga vid import och den återbetalning av omsättningsskatt som båda ägt rum under översynsperioden.

i) *Återbetalning av statlig omsättningsskatt på inhemskt förvärvade varor*

(54) Täljaren fastställdes enligt följande: Subventionens storlek beräknades på grundval av den omsättningsskatt som återbetalats för inköp avsedda för tillverkningssektorn, dvs. delar och förpackningsmaterial, under översynsperioden. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventionerna av från denna summa.

(55) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den sammanlagda exportomsättning som genererades av all exportförsäljning av den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 0,04 %.

ii) *Befrielse från importtull (grundläggande tull och särskild tilläggstull) och återbetalning av statlig omsättningsskatt på kapitalvaror*

(56) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades förmånen på grundval av de tullar på importerade kapitalvaror som företaget inte behövde betala och den omsättningsskatt som återbetalats för inköp av kapitalvaror. Båda dessa fördelades över en period som motsvarar den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i den berörda produktens industri. Företaget hävdade

att den avskrivningstakt som företaget de facto använder i sin redovisning borde användas, men kravet i artikel 7.3 tolkas som den avskrivningstakt som föreskrivs i för företaget tillämplig lagstiftning, i detta fall den som anges i företagslagen (*Companies Act*) från 1956. Det sålunda beräknade beloppet som kan hänföras till översynsperioden justerades genom tillägg av ränta under översynsperioden, så att förmånens värde över tiden skulle återspeglas och hela förmånen av detta system för företaget i fråga skulle kunna fastställas. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventionerna av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Företaget hävdade att de med export likställda leveranserna borde räknas in i den sammanlagda exportomsättningen, men yrkandet avlogs på de grunder som anges i skäl 36 ovan. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 1,26 %.

(57) För Jindal uppgick den sammanlagda subventionsmarginalen enligt systemet med exportorienterade företag till 1,3 %.

4. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

a) *Rättslig grund*

(58) Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009 och i kapitel 5 i förfarandehandboken 2004–2009, band I.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(59) Alla exporterande tillverkare och handlare som har anknytning till en tillverkare eller tillhandahållare av tjänster kan komma i fråga för detta system. Jindal konstaterades ha fått förmåner från detta system under översynsperioden.

c) *Praktiskt genomförande*

(60) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och, sedan april 2003, begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) till en reducerad tullsats. De indiska myndigheterna utfärdar en licens för detta, efter ansökan och mot en avgift. Sedan april 2000 innebär systemet att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet skall kunna anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period.

d) *Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*

- (61) Systemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 2.1 a ii och artikel 2.2 i grundförordningen, eftersom de indiska myndigheterna avstår från inkomster som annars skulle ha betalats. Tullsänkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.
- (62) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 3.4 a i grundförordningen.
- (63) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av dessa tillåtna system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

- (64) Täljaren fastställdes enligt följande: I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av de obetalda tullarna på importerade kapitalvaror fördelade över en period som avspeglade den normala avskrivningsperioden för sådana kapitalvaror i PET-filmbranschen, varvid normal avskrivning ansågs vara den takt som föreskrivs i företagslagen från 1956 och inte den som företaget de facto använder av de skäl som det redogörs för i skäl 56 ovan. Ränta lades till detta belopp, så att förmånens hela värde över tiden skulle återspeglas. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventionerna av från denna summa.
- (65) Företaget hävdade att kapitalvaror som importerats tullfritt enligt detta system för produktionsenheten i Khanvel inte längre användes och att den förmån som var kopplad till varorna inte borde inkluderas i täljaren. Eftersom det dock inte finns något bevis för att företaget inte längre äger sådana varor eller att det inte kommer att använda dem igen, måste kommissionen avslå begäran.
- (66) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp på den exportomsättning som genererades av all exportförsäljning av den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat. Företaget hävdade att de med export likställda leveranserna borde räknas in i den sammanlagda exportomsättningen,

men yrkandet avlogs på de grunder som anges i skäl 36 ovan. Jindal fick en subvention på 1,11 %.

5. Systemet med befrielse från skatt på exportinkomst

a) Rättslig grund

- (67) Den rättsliga grunden för detta system finns i inkomstskattelagen från 1961, som ändras varje år genom skattelagen. I den senare anges varje år grundvalarna för uttag av skatter samt de olika undantag och avdrag som skattebetalarna kan ansöka om. Exportorienterade företag kan ansöka om befrielse från inkomstskatt enligt avsnitt 10B i inkomstskattelagen från 1961.

b) Praktiskt genomförande

- (68) Jindal konstaterades inte ha fått förmåner från systemet med befrielse från skatt på exportinkomst och det är därför inte nödvändigt att undersöka om detta system bör utjämnas.

6. Exportkreditsystemet

a) Rättslig grund

- (69) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelse IECD nr 5/04.02.01/2002-03 (exportkrediter i utländsk valuta) och cirkulärskrivelse IECD nr 10/04.02.01/2003-04 (exportkrediter i rupier) som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (70) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system. Jindal konstaterades ha fått förmåner från detta system under översynsperioden.

c) Praktiskt genomförande

- (71) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Syftet är att krediter skall göras tillgängliga för exportörer till internationellt konkurrenskraftiga nivåer. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas för att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit skall gå till exportfinansiering.

- (72) Dessa bestämmelser (*Master Circulars*) från centralbanken innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är mera förmånliga än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter (kontantkrediter), som fastställs på marknadsmässiga villkor.

d) *Slutsatser om exportkreditsystemet*

- (73) Genom att finansieringskostnaderna blir lägre än de skulle ha blivit med marknadsräntor innebär dessa förmånliga räntesatser att de berörda exportörerna får en förmån i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Trots det faktum att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i den mening som avses i artikel 2.1 iv i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas som sådant av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Vidare kan centralbanken ge affärsbankerna instruktioner att bevilja exporterande företag förmånlig finansiering. Denna förmånliga finansiering motsvarar en subvention, som anses vara selektiv och utjämningsbar, eftersom de förmånliga räntesatserna är knutna till exportresultat i den mening som avses i artikel 3.4 a i grundförordningen.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

- (74) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för exportkrediter under översynsperioden och det räntebelopp som skulle ha betalats om samma räntesatser skulle ha tillämpats som de som gällde för normala affärskrediter till detta företag. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) på den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Jindal fick förmåner från exportkreditsystemet, och fick en subvention på 0,1 %.

7. Systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial

a) *Rättslig grund*

- (75) Den rättsliga grunden för detta system finns i punkt 4.2 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2004–2009.

b) *Praktiskt genomförande*

- (76) Jindal konstaterades inte ha fått förmåner från systemet med certifikat för tullfri påfyllning av insatsmaterial under översynsperioden och det är därför inte nödvändigt att undersöka om detta system bör utjämnas.

III Regionalt system

Maharashtras stimulanssystem

a) *Rättslig grund*

- (77) I syfte att uppmuntra etablering av industrier i mindre utvecklade områden i delstaten har delstatsregeringen i Maharashtra sedan 1964 beviljat nya eller expanderande anläggningar som etableras i delstatens utvecklingsregioner stimulansåtgärder enligt ett system som är allmänt känt som *Package Scheme of Incentives* (nedan kallat "stimulanssystem"). Systemet har ändrats flera gånger sedan det infördes. Den första varianten från 1993 gällde den 1 oktober 1993–31 mars 2001, medan den senaste, stimulanssystemet från 2006, infördes i samband med Maharashtras industri-, investerings- och infrastrukturpolitik 2006, började gälla på våren 2006 och förväntas löpa till den 31 mars 2011. Det stimulanssystem som tillämpas i Maharashtra består av flera delsystem, varav de viktigaste är direkta bidrag via en s.k. industriframjande subvention, befrielse från lokal omsättningsskatt och skatt på elektricitet samt återbetalning av lokal skatt (*octroi tax*).

- (78) Jindal fortsätter att få förmåner enligt stimulanssystemet 1993 fram till maj 2011, men inte enligt de efterföljande systemen. Därför bedömdes bara stimulanssystemet 1993 i samband med föreliggande ärende.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

- (79) För att kunna komma i fråga för stöd måste företagen investera i mindre utvecklade områden, antingen genom att inrätta nya industrianläggningar eller genom att göra storskaliga kapitalinvesteringar för att expandera eller diversifiera en befintlig industrianläggning. Dessa områden delas in i olika kategorier beroende på deras ekonomiska utveckling (t.ex. föga utvecklat område, mindre utvecklat område och minst utvecklat område). Huvudkriteriet för fastställande av stimulansåtgärdernas omfattning är det område inom vilket företaget är placerat eller kommer att placeras samt storleken på investeringen.

c) *Praktiskt genomförande*

- (80) Eftergift av lokal omsättningsskatt på bearbetade varor: Varor omfattas normalt av statlig omsättningsskatt (vid försäljning mellan delstater) eller tidigare av delstatlig omsättningsskatt (vid försäljning inom en delstat) som tas ut till olika nivåer beroende på i vilken delstat transaktionerna genomförs. I april 2005 ersattes omsättningsskatten på försäljning inom delstaten Maharashtra med ett momsskattesystem. Enligt systemet med befrielse behöver angivna enheter inte debitera någon omsättningsskatt vid sin försäljning. På motsvarande sätt behöver angivna enheter inte betala lokal omsättningsskatt vid sina inköp av varor från leverantörer som också omfattas av systemet. Det konstaterades att Jindal hade dragit nytta av befrielsen i sin försäljningsverksamhet under översynsperioden.

(81) Återbetalning av skatt på elektricitet: Stödberättigad verksamhet får tillbaka skatt på sådan elektricitet som använts i produktionen under en period av sju år räknat från den dag då affärsmässig tillverkning startades. När det gäller Jindal löpte sjuårsperioden ut den 31 mars 2003. Jindal var alltså inte längre berättigad till återbetalning av skatt på elektricitet.

(82) Återbetalning av lokal skatt (*octroi tax*): Denna skatt tas ut av lokala myndigheter i Indien, däribland delstatsregeringen i Maharashtra, på varor som införs i en stads område. Industriföretag är berättigade till en återbetalning av denna lokala skatt från delstatsregeringen i Maharashtra, om deras anläggningar är belägna i vissa angivna städer inom delstatens territorium. Det totala belopp som kan återbetalas är begränsat till 100 % av investeringarna i realkapital. Jindals anläggning ligger utanför stadsgränsen och är därmed befriad från lokal skatt, vilket innebär att detta delsystem inte är tillämpligt i detta fall.

d) Slutsatser om Maharashtra's stimulanssystem från 1993

(83) Jindal kunde endast använda eftergiften av lokal omsättningsskatt på bearbetade varor under översynsperioden och det systemet har tidigare inte ansetts ge mottagaren några fördelar (skäl 114 i förordning (EG) nr 367/2006). Följaktligen är stimulanssystemet inte utjämningsbart i detta fall.

IV Storleken på de utjämningsbara subventionerna

(84) Storleken på de utjämningsbara subventionerna, fastställd i enlighet med grundförordningen och uttryckt i värde, är för den undersökta exporterande tillverkaren 17,1 %. Dessa subventioner överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 14.5 i grundförordningen.

SYSTEM	Förhandslicenser	Exportorienterade företag	Förmånlig import av kapitalvaror	Exportkredit	Totalt
	%	%	%	%	%
Jindal	14,68	1,30	1,11	0,1	17,1

V De förändrade omständigheternas varaktighet när det gäller subventionering

(85) I enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen undersöktes det om ett bibehållande av nuvarande åtgärder var

otillräckligt för att motverka den skadevällande subventioneringen.

(86) Det fastslogs att Jindal under översynsperioden fortsatte att få utjämningsbara subventioner från de indiska myndigheterna. Dessutom var den subventionsmarginal som framkom vid denna översyn betydligt större än den som framkom under den ursprungliga undersökningen. Inget tyder på att systemen kommer att upphöra eller fasas ut inom en nära framtid.

(87) Eftersom det bevisats att företaget subventioneras i högre grad än tidigare och att det sannolikt kommer att fortsätta att subventioneras i högre grad än vad den tidigare undersökningen visade, dras slutsatsen att ett bibehållande av nuvarande åtgärder inte är tillräckligt för att motverka den skadevällande subventioneringen och att nivån på åtgärderna därför bör anpassas efter de nya resultaten.

VI Slutsatser

(88) Mot bakgrund av slutsatserna om nivån på subventionerna till Jindal och att de nuvarande åtgärderna är otillräckliga för att motverka de utjämningsbara subventionerna anses det lämpligt att anpassa utjämningsstullen när det gäller Jindal till de nya subventionsnivåer som konstaterats.

(89) Den ändrade utjämningsstullen bör fastställas med hänsyn till den subventionsnivån som konstaterades under denna översyn, eftersom den skademarginal som beräknats i den ursprungliga undersökningen är högre.

(90) I enlighet med artikel 24.1 i grundförordningen och artikel 14.1 i förordning (EG) nr 384/96 skall ingen produkt beläggas med både antidumpnings- och utjämnings-tull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention. Eftersom Jindal har en antidumpningstull på 0 % beträffande den berörda produkten, gäller inte dessa bestämmelser i föreliggande ärende.

(91) Jindal, de indiska myndigheterna och gemenskapsindustrin underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för avsikten att rekommendera att de gällande åtgärderna ändras, samt gavs tillfälle att lämna synpunkter. De indiska myndigheterna inkom inte med några synpunkter, medan Jindals synpunkter har behandlats i skälen ovan, där varje särskild synpunkt har bemötts i det relevanta skälet.

(92) I sina kommentarer efter meddelandet av uppgifter bad företaget kommissionen att godta ett prisåtagande för att kompensera de utjämningsbara subventioner som konstaterats här. Kommissionen har granskat företagets förslag och anser att ett prisåtagande inte kan accepteras. Prisåtaganden baserade på produktgrupper, som företaget föreslår, ger stora möjligheter att ändra de tekniska specifikationerna för produkterna som ingår i gruppen. PET-film har flera tekniska särdrag som ständigt utvecklas och i hög utsträckning är avgörande för försäljningspriset. Ändringar av dessa särdrag har följaktligen stor betydelse för priset. Försöker man dela upp grupperna för att få dem mer homogena när det gäller de tekniska särdragen riskerar detta att leda till så många grupper att situatio-

nen blir ohanterlig och det blir svårt för tullmyndigheterna att skilja mellan olika produkttyper och klassificera dem vid införsel. Av dessa skäl anses ett godtagande av åtagandet vara orealistiskt i den mening som avses i artikel 13.3 i grundförordningen. Jindal underrättades och fick tillfälle att lämna synpunkter. Företagets synpunkter påverkar dock inte slutsatsen.

(93) Eftersom India Polyfilms Limited, ett Jindal tidigare närstående företag, fusionerades med Jindal den 1 april 1999 och inte längre är något fristående företag, har det strukits från förteckningen i artikel 1.2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 367/2006 skall ersättas med följande:

"2. Följande tullsatsers skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för importerade produkter som tillverkats i Indien av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig tull (%)	TARIC-tilläggsnummer
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indien	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	19,1	A032
Alla andra företag	19,1	A999"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 september 2007.

På rådets vägnar

M. PINHO

Ordförande